

Colegiul de Disciplină și Etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor

HOTĂRÂRE nr. 3-66/2023

mun. Chișinău

26 mai 2023

Colegiul de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, având în componența sa:

Președintele colegiului - Vladislav Guțan

Membrii colegiului - Victor Comerzan

Elena Cazacov

Alexandru Lozan

Octavian Lazarev

Pavel Țurcan

Oleg Televca

Examinând în ședință publică cauza disciplinară intentată în privința procurorului în Procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX, Colegiul de disciplină și etică -

CONSTATĂ:

Conform prevederilor Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor, inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, domnul Nicolae Tricolici, a verificat sesizarea XXXXXX, XXXXXX, parvenită de la Consiliul Superior al Procurorilor, prin care solicită tragerea la răspundere disciplinară a procurorului în Procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX, pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, aplicarea necorespunzătoare a legislației, dacă acest lucru nu este justificat de schimbarea practicii de aplicare a normelor stabilite în sistemul de drept și încălcarea gravă a legii, în cadrul instrumentării cauzei penale nr. XXXXXX, în care urmărirea penală a fost pornită conform art.172 alin.(1) din Codul penal.

Chestiuni de fapt

Potrivit sesizării, [...].

În acest sens, la xx.xx.2020, Procuratura raionului XXXXXX a remis Inspectoratului de poliție XXXXXX, pentru luarea unei decizii conform art.274 Cod de procedură penală, raportul procurorului în Procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX, din xx.xx.2020, privind pretinse acțiuni violente și comportament inadecvat ale XXXXXX XXXXXX, precum și pretinse acțiuni ilegale ale persoanelor instituției, care nu au declarat organelor competente despre faptele date.

La data de xx.xx.2020, organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție XXXXXX a pornit urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX în baza unei bănuieli rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(1) din Codul penal.

Potrivit ordonanței de pornire a urmăririi penale, [...].

La xx.xx.2020, având la bază propunerea organului de urmărire penală, procurorul în Procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX, a dispus clasarea urmăririi

penale, din lipsa faptului infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(1) Cod penal.

În argumentarea deciziei sale, procurorul XXXXXX a susținut că, [...].

Prin ordonanța adjunctului Procurorului General interimar, XXXXXX, din xx.xx.2022, a fost anulată ordonanța de clasare a urmăririi penale din xx.xx.2020, cu reluarea urmăririi penale pe caz.

În rezultatul controlului ierarhic, s-a stabilit că în cadrul urmăririi penale au fost comise mai multe omisiuni, care, în coroborare cu circumstanțele cazului în speță, reprezintă un viciu fundamental, dat fiind faptul că au fost limitate drepturile părții vătămate XXXXXX, care sunt garantate de art.24 din Constituția Republicii Moldova, precum și de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, de a beneficia de o investigație efectivă a plângerilor lor cu privire la aplicarea relexor tratamentelor și de a avea acces liber la justiție.

Constatările Inspecției procurorilor

Potrivit raportului din xx.xx.2023, inspectorul Nicolae Tricolici, a stabilit în acțiunile procurorului XXXXXX temeieri de tragere la răspundere disciplinară, materialele cauzei disciplinare fiind transmise Colegiului de disciplină și etică.

În cadrul verificării sesizării, Inspecția procurorilor a stabilit, că pe cauza penală nr. XXXXXX, care a fost în conducerea procurorului XXXXXX, ultimul a acționat contrar prescripțiilor Curții Europene relevante, la care inspectorul a făcut referire în raportul său (Cauza Stubbings și alții versus Regatul Unit; cauza I. G. contra Moldovei și cauza P.V. contra Moldovei și altele, care vizează obligațiile statului ce rezultă din art. 3 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului), și nu a efectuat o investigație eficientă minimă, care ar include toate cerințele de luare a măsurilor rezonabile de care dispune procurorul pentru a obține probe referitoare la faptele sesizate.

Fiind analizate declarațiile părții vătămate XXXXXX, care a fost audiat în condiții speciale, conform prevederilor art. 110¹ din Codul de procedură penală, Inspecția procurorilor a concluzionat [...]. Cu toate acestea, procurorul XXXXXX, contrar prevederilor art. 126 alin. (1) din Codul de procedură penală, nu a [...].

Mai mult, conform declarațiilor părții vătămate XXXXXX, depuse în condiții speciale, rezultă [...], însă procurorul XXXXXX nu a întreprins acțiuni procesual penale necesare în scopul identificării lor (identificat și audiat doar XXXXXX).

XXXXXX, XXXXX a fost audiată superficial, fără a stabili toate circumstanțele cazului indicate de partea vătămată XXXXXX.

La fel, contrar prevederilor art. 19 alin. (3) și art. 254 alin. (1) din Codul de procedură penală, procurorul XXXXXX nu a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea completă, obiectivă și sub toate aspecte a circumstanțelor cauzei.

Astfel, nu a stabilit și nu a audiat martorii oculari: [...]. Nu s-a verificat dacă la IP XXXXXX a fost înregistrat și examinat cazul vizat, fapt impus reieșind din declarațiile părții vătămate date în acest sens.

E de menționat că, fiind audiat în calitate de martor, XXXXXX, XXXXXX, a indicat că: [...].

Contrar prevederilor art. 153 din Codul de procedură penală, procurorul XXXXXX, constatând fapte contradictorii între doi specialiști în domeniul XXXXXX, nu i-a audiat suplimentar, sau să efectueze confruntare între ei pentru a înlătura divergențele apărute.

De asemenea, contrar prevederilor art. 143 alin. (1), pct.2) din Codul de procedură penală, procurorul XXXXXX nu a dispus efectuarea expertizei XXXXXX pentru a stabili [...].

Concomitent, nu a stabilit și audiat persoanele din cadrul XXXXXX, cu referire la [...]. Conform raportului de expertiză judiciară nr. XXXXXX din xx.xx.2020, [...].

Totodată din declarațiile părții vătămate XXXXXX (audiată la xx.xx.2020 în condiții speciale, conform art. 110¹ din Codul de procedură penală) rezultă că: [...], însă procurorul XXXXXX nu s-a autosesizat și nu a asigurat investigarea promptă, obiectivă, completă și sub toate aspectele, pretinse fapte de tratament degradant, față de XXXXXX, fiind ignorate prevederile art. 262 alin. (4¹) și art. 274 alin. (3¹) din Codul de procedură penală, prin ce s-a omis investigarea pretinsei aplicare a comportamentului degradant asupra XXXXXX.

Totodată, XXXXXX nu a stabilit din care cauză, [...].

Procurorul XXXXXX nu s-a expus asupra acțiunilor pretins ilegale a persoanelor responsabile de XXXXXX, cu toate că, din raportul din xx.xx.2020 privind sesizarea organului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție XXXXXX s-a menționat despre acest fapt. Ca consecință, în privința XXXXXX nu a fost inițiată procedura contravențională în temeiul, art. 65 din Codul contravențional - încălcarea legislației cu privire la protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți.

În cadrul verificării sesizării procurorul XXXXXX a explicat, că la efectuarea acțiunilor de urmărire penală cauza penală s-a condus de legislația națională și internațională și după ce au fost efectuate toate acțiunile de urmărire penale necesare a ajuns la concluzia că nu există faptul infracțiunii și de aceea la xx.xx.2020 a dispus clasarea urmăririi penale conform art. 275 pct.1) din Codul de procedură penală, soluție considerată de el întemeiată.

Referitor la faptul că nu a luat în considerație că s-a omis investigarea pretinsei aplicări a comportamentului degradant asupra XXXXXX, a menționat că, cadrele didactice nu sunt subiecți ai infracțiunii de tortură.

Reieșind din materialele sesizării Inspekția procurorilor apreciază critic explicațiile procurorului XXXXXX, deoarece comiterea abaterilor disciplinare de către procurorul XXXXXX se confirmă prin materialele sesizării; [...].

Prin Decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, din 03.02.2022, (*dosarul nr. XXXXXX*) s-a respins ca inadmisibilă cererea de recurs în interesul legii, declarată de către Procurorul General al Republicii Moldova, privind „Pronunțarea unei decizii obligatorii, prin care să se soluționeze problema de drept ridicată, în sensul recunoașterii persoanelor care fac parte din personalul de conducere, personalul didactic, personalul științific și personalul științifico-didactic din cadrul tuturor tipurilor de instituții de învățământ ca subiecți speciali (persoanele care activează cu titlu oficial) ai componentei de infracțiune (atât tortură cât și tratamente inumane sau degradante) prevăzute de art. 166¹ din Codul penal”, deoarece nu a fost susținută prin prezentarea de către autorul cererii de recurs în interesul legii a deciziilor irevocabile în sensul constatării existenței unei practici judiciare neuniforme cu referire la persoanele indicate în calitate de subiecți a infracțiunii menționate.

Totodată, Plenul Colegiului penal al Curții Supreme a constatat că și cererea de recurs în interesul legii, declarată de către Procurorul General al Republicii Moldova,

nu corespunde exigențelor art. 465¹ alin.(4) din Codul de procedură penală și de aceea a fost respinsă ca inadmisibilă, necorespunzând cerințelor de conținut.

La această Decizie, judecătorii Vladimir Timofti și Elena Cobzac au înaintat Opinia separată, exprimându-și dezacordul cu majoritatea judecătorilor Colegiului penal al CSJ, considerând că recursul în interesul legii urma a fi admis, cu stabilirea că, subiecți speciali (persoanele care acționează cu titlu oficial) ai componentelor de infracțiune (atât tortură, cât și tratamente inumane sau degradante) prevăzute de art. 166¹ din Codul penal, pot fi persoanele care fac parte din personalul didactic, personalul științific și personalul științifico-didactic din cadrul tuturor tipurilor de instituții de învățământ.

După cum rezultă din prevederile alin. (1) art. 166¹ din Codul penal, categoriile de subiecți speciali care pot fi trași la răspundere pentru comiterea infracțiunilor de tortură, tratament inuman sau degradant, sunt:

1. *persoana publică*. Potrivit art.123 alin. (2) din Codul penal, prin „persoană publică” se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (angajatul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

2. *persoana care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice*, prin care se înțelege persoana din cadrul unei structuri organizatorice sau din cadrul unui organ, instituită în afara legii (autoproclamate), care își arogă regim de putere publică.

3. *orice altă persoană care acționează cu titlu oficial*, se înțelege persoana care nu poate fi categorisită ca persoană publică, dar nici nu exercită, de facto, atribuțiile unei autorități publice, însă din cauza modului de instituire a activității exercitate, dobândește caracter oficial.

4. *orice altă persoană care acționează cu consimțământul expres sau tacit al unei asemenea persoane*, prin care se înțelege acel particular care acționează în baza unei inițiative consimțite, indiferent cui aparține această inițiativă - persoanei care dispune de titlu oficial sau particularului.

5. *persoană cu funcții de răspundere și persoană cu funcție de demnitate publică*, noțiunea cărora se regăsește în alin. (1) și (3) din art. 123 din Codul penal.

Astfel, în opinia Inspecției procurorilor, în rezultatul verificării sesizării, procurorul XXXXXX, prin acțiunile/inacțiunile sale la instrumentarea cauzei penale nr. XXXXXX a încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, producând totodată atingere onoarei, imaginii procuraturii, manifestate prin încălcarea prevederilor art. 1 alin. (2), 19 alin.(3), 126 alin.(1), 143 alin. (1) pct. 2), 153, 254 alin.(1), 262 alin. (4¹) 274 alin. (3¹) și 291 din Codul de procedură penală și principiului supremației legii, prevăzut în pct. 6.1.1, 6.1.2, 6.1.4 și 6.1.5 din Codul de etică al procurorilor, potrivit cărora procurorul trebuie să respecte legislația națională și internațională la care Republica Moldova este parte, principiile judecării echitabile cum sunt prevăzute în art. 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului, actele normative ale Procuraturii, și ale organelor de autoadministrare a procurorilor; să acționeze în mod echitabil și

onest; să respecte drepturile și interesele legitime ale părților și participanților la proces, persoanelor fizice și juridice și să conștientizeze faptul că acționează din numele societății și în interes public, și se va strădui să mențină echilibrul dintre interesul general al societății și interesele și drepturile fiecărui cetățean; principiului imparțialității, prevăzut în pct. 6.4.1 din același Cod, potrivit căruia procurorul trebuie să respecte egalitatea tuturor persoanelor în fața legii, asigurându-le un tratament nediscriminatoriu, indiferent de naționalitate, origine etnică și statut social, sex, rasă, dezabilitate, avere, limbă, vârstă, religie, viziuni politice, orientare sexuală sau alte criterii, încălcări ce constituie abateri disciplinare prevăzute în art.38 lit. a), b) și e) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016 (în vigoare de la 01.08.2016), îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, neaplicarea sau aplicarea necorespunzătoare a legislației, dacă acest lucru nu este justificat de schimbarea practicii de aplicare a normelor stabilite în sistemul de drept și încălcarea gravă a legii, fapt pentru care urmează a fi sancționat disciplinar.

Susținerile părților în ședința Colegiului de disciplină și etică

În ședința Colegiului din xx.xx.2023, inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Nicolae Tricolici a susținut poziția adoptată în cadrul raportului său din xx.xx.2023, solicitând recunoașterea comiterii abaterilor disciplinare de către procurorul XXXXXX.

Procurorul XXXXXX s-a prezentat în ședință unde și-a expus părerea în sensul apărării sale, susținând explicațiile sale depuse în cadrul verificării, pledând nevinovat.

Chestiuni de drept

• Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură

Articolul 6 alin.(3), conform căruia procurorul este obligat:

a) să-și îndeplinească obligațiile de serviciu în conformitate cu Constituția, legislația Republicii Moldova și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;

b) să respecte prevederile actelor cu caracter normativ adoptate în cadrul Procuraturii;

c) să asigure respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului în exercitarea atribuțiilor sale;

d) să respecte regulile deontologice ale procurorilor și să se abțină de la fapte care ar discredita imaginea Procuraturii sau ar afecta prestigiul profesiei de procuror;

[...]

Art.37, conform căruia procedura disciplinară privind procurorii se bazează pe principiile:

a) legalității;

b) respectării independenței decizionale a procurorului;

c) echității;

[...]

• Codul de procedură penală

Articolul 19. Accesul liber la justiție

[...]

(3) Organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de

lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuیتului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovătesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

Articolul 126. Temeiurile pentru ridicarea de obiecte sau documente

(1) Organul de urmărire penală, în baza unei ordonanțe motivate, este în drept să ridice obiectele sau documentele care au importanță pentru cauza penală dacă probele acumulate sau materialele activității speciale de investigații indică exact locul și persoana la care se află acestea.

[...]

Articolul 153. Audierea expertului

(1) În cazul în care raportul expertului nu este clar sau are unele deficiențe, pentru înlăturarea cărora nu sunt necesare investigații suplimentare, ori a apărut necesitatea de a preciza metodele aplicate de către expert sau unele noțiuni, organul de urmărire penală sau procurorul este în drept să audieze expertul, respectându-se prevederile art. 105-109.

(2) Audierea expertului nu se admite până la prezentarea raportului și cercetarea acestuia.

Articolul 254. Rolul activ al organului de urmărire penală

(1) Organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului.

[...]

Articolul 262. Sesizarea organului de urmărire penală

[...]

(4¹) Orice declarație, plângere sau alte informații ce oferă temei de a presupune că persoana a fost supusă acțiunilor de tortură, tratament inuman sau degradant, prevăzute la art. 166¹ din Codul penal, urmează a fi prezentate sau transmise imediat procurorului pentru a fi examinate în conformitate cu art. 274 alin. (3¹) din prezentul cod.

[...]

Articolul 274. Începerea urmăririi penale

[...]

(3¹) în cazul în care din cuprinsul actului de sesizare sau de constatare rezultă bănuirea de săvârșire a unei infracțiuni prevăzute la art. 166¹ din Codul penal, procurorul urmează să decidă asupra acesteia corespunzător alin. (1) din prezentul articol, într-un termen ce nu va depăși 15 zile.

[...]

• *Codul de etică al procurorilor* (aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor nr.4 din 27 mai 2016)

Pct.6.1 Principiul supremației legii

Procurorul trebuie:

6.1.1 să respecte legislația națională și actele internaționale la care Republica Moldova este parte, principiile judecătii echitabile cum sunt prevăzute în articolul 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, actele normative ale

Procuraturii, și ale organelor de autoadministrare a procurorilor;

6.1.2 să acționeze în mod echitabil și onest;

[...]

6.1.4 să respecte drepturile și interesele legitime ale părților și participanților la proces, persoanelor fizice și juridice;

6.1.5 să conștientizeze faptul că acționează din numele societății și în interes public, și se va strădui să mențină echilibrul dintre interesul general al societății și interesele și drepturile fiecărui cetățean;

6.4 Principiul imparțialității

Potrivit acestui principiu, procurorul trebuie:

6.4.1 să respecte egalitatea tuturor persoanelor în fața legii, asigurându-le un tratament nediscriminatoriu, indiferent de naționalitate, origine etnică și statut social, sex, rasă, dezabilitate, avere, limbă, vârstă, religie, viziuni politice, orientare sexuală sau alte criterii;

[...]

Aprecierile Colegiului de Disciplină și Etică

Analizând probele administrate, audiind reprezentantul Inspecției procurorilor, Colegiul constată că în cazul examinat nu s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de art.38 lit.a), b) e) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016.

Legislația muncii, practica și doctrina în materia răspunderii disciplinare, au stabilit unanim că abaterea disciplinară reprezintă acea încălcare, cu vinovăție, a obligațiilor de serviciu sau a normelor de comportare la serviciu, constând într-o acțiune sau omisiune, săvârșită de către o persoană, subiect al raporturilor de muncă.

În ceea ce privește răspunderea disciplinară a procurorilor, aceasta este una specială și derivă din statutul profesional distinct al acestora, ce prezintă anumite particularități specifice.

Angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni, fapt care, în cazul examinat, nu a putut fi probat.

În lipsa unuia dintre elementele constitutive (latura obiectivă și/sau subiectivă) abaterea disciplinară nu subzista și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a procurorului.

Astfel, Colegiul constată că, în cazul prezentat, materialul probator administrat atât în faza verificării sesizării, cât și în procesul examinării nemijlocite de către Colegiu, denotă cu certitudine că nu sunt întrunite toate elementele unei abateri disciplinare menționate supra.

Inclusiv, sub aspectul laturii subiective, Colegiul reține că în speță nu se regăsește forma de vinovăție cerută de lege pentru a se constata existența abaterii disciplinare în acțiunile procurorului vizat.

Colegiul consideră că procurorii, de rând cu judecătorii, trebuie să aibă libertate

neîngrădită pentru a instrumenta/soluționa cauzele imparțial, potrivit propriei lor convingeri și interpretări a faptelor, precum și în conformitate cu legea aplicabilă. Or, conform art. 3 alin. (4) din Legea cu privire la Procuratură - procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Or, procurorul de caz, XXXXXX și-a desfășurat activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează (art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură), adoptând hotărârea analizată, reieșind din propria sa convingere, având la bază un anumit material probator, care i-a permis să adopte și să mențină hotărârea în cauză, circumstanțe care nu pot servi temei pentru tragerea sa la răspundere disciplinară.

Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului, legată de exercitarea atribuțiilor sale.

Cu referire la constatările Inspecției procurorilor, care concluzionează asupra comiterii abaterilor disciplinare de către procurorul XXXXXX, potrivit cărora nu ar fost realizate unele acțiuni de urmărire penală care erau absolut necesare pentru stabilirea tuturor circumstanțelor cauzei, deși unele din cele sus-numite nici nu puteau fi realizate, reieșind din explicațiile procurorului de caz, fie din cauza timpului scurs nu erau relevante de efectuat (de exemplu: [...]); la fel autorul sesizării invocă faptul că nu au fost ridicate și analizate [...]. În ceea ce privește faptul constatat de către Inspecție precum că ar fi fost omisă dispunerea expertizei XXXXXX, ținând cont de perioada de timp care a durat de la momentul presupus al comiterii faptei și până la pornirea urmăririi penale, o astfel de acțiune nu era relevantă, plus partea vătămată XXXXXX nu denunța prezența cărorva XXXXXX. În această ordine de idei, amintim că art.101 din Codul de procedură penală prevede că, „...*Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată...*”. Totodată, acțiunile la care face referire autorul sesizării ca fiind absolut necesar de întreprins și nu au fost realizate de către procurorul de caz, nu țin de demonstrarea unor circumstanțe care se constată prin anumite mijloace de probă, prevăzute la art.97 Cod de procedură penală, fără de care nu poate fi soluționată o cauză penală.

Într-o altă ordine de idei, cu referire la aspectul constatat de către Inspecția procurorilor, potrivit căreia procurorul de caz, a omis investigarea pretinsei aplicări a comportamentului degradant asupra XXXXXX, procurorul XXXXXX a explicat că, în acest sens, s-a ghidat de faptul că cadrele didactice nu sunt subiecți ai infracțiunii de tortură, respectiv se identifică o circumstanță care, în condițiile art.275 pct.3) Cod de procedură penală, exclude pornirea urmăririi penale. În acest sens, în explicațiile sale procurorul face trimitere la Legea „Cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public” nr.158 din 04.07.2008 și la „Clasificatorul unic al funcțiilor publice” aprobat prin Legea nr.155 din 21.07.2011 unde funcția de profesor nu este încadrată.

În același timp, deși Inspecția procurorilor face trimitere la Decizia Curții Supreme de Justiție nr.4-1 ril-2/2021 din 03.02.2022, în sensul confirmării prezenței în acțiunile procurorului de caz, a semnelor abaterii disciplinare, sub aspectul omisiunii investigării faptelor cadrelor didactice în raport cu partea vătămată, este de remarcat în primul rând că, această decizie a fost adoptată ulterior emiterii hotărârii pe caz (ordonanța din 30.12.2020), iar în al doilea rând este de menționat că, prin această decizie, a fost respins ca inadmisibil cererea de recurs în interesul legii, declarată de către Procurorul General al Republicii Moldova, privind pronunțarea unei decizii obligatorii prin care să se soluționeze problema de drept ridicată, în sensul recunoașterii persoanelor care fac parte din personalul de conducere, personalul didactic, personalul științific și personalul științifico-didactic din cadrul tuturor tipurilor de instituții de învățământ ca subiecți speciali ai componentei de infracțiune prevăzute de art.166¹ Cod penal, și doar în opinia separată, doi judecători se expun asupra recunoașterii cadrelor didactice drept subiecți speciali în sensul infracțiunilor prevăzute de art.166¹ Cod penal.

Tot aici, reiterăm că, prin decizia sus-menționată, Colegiul penal lărgit a subliniat că persoanele care execută atribuții pur profesionale (de exemplu medicii, cadrele didactice, casierii, etc.) nu sunt persoane publice întrucât îndeplinirea acestor atribuții nu este producătoare de efecte juridice (adică nu poate da naștere, modifica sau stinge raporturi juridice). Executând obligațiunile de natura profesională astfel de persoane nu au cum să apară în postura de persoană publică sau să acționeze cu titlu oficial.

Totodată, de remarcat că, deși legislația națională nu definește noțiunea de persoană care acționează cu titlul oficial, în literatura de specialitate, persoana care acționează cu titlul oficial se definește drept persoana care, deși nu este o persoană publică și nu este nici o persoană cu funcție de răspundere, nici persoană cu funcție de demnitate publică însă acționează cu titlul oficial, cum ar fi o persoană publică străină (în sensul prevederii de la alin.(1) art.123¹ Cod penal) sau un funcționar internațional (în sensul prevederii de la alin.(2) art. 123¹ Cod penal), aici nefiind incluse persoanele care exercită atribuții pur profesionale, cum sunt profesorii.

Într-o altă ordine de idei, necesită a fi subliniat faptul, că Colegiul de disciplină și etică nu examinează legalitatea însăși a actelor dispuse în cadrul examinării petițiilor, în cadrul urmăririi penale, reprezentării acuzării în instanța de judecată, dar verifică și se expune asupra modului în care decide un procuror să acționeze într-o speță concretă și corespunderea acestui mod - legilor și actelor normative în vigoare ce reglementează conduita profesională a procurorului.

Exercitarea unui control asupra legalității sau a temeiniciei modului de soluționare a procesului penal în speță și a plângerilor înaintate, de către procurorii vizați nu este posibilă în cadrul procedurii reglementate de dispozițiile Legii nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură. Respectarea principiului independenței decizionale exclude această analiză în cadrul procedurii disciplinare, o asemenea verificare constituind prerogativa exclusivă a autorităților ierarhic superioare, și după caz, a controlului judiciar exercitat de instanța de judecată.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul constată că, în urma controlului suplimentar efectuat pe cauza penală nr. XXXXXX, ca urmare a anulării ordonanței de clasare a urmăririi penale din xx.xx.2020 și reluării urmăririi penale, prin ordonanța Adjunctului Procurorului General interimar din xx.xx.2022, dat fiind faptul constatării unei circumstanțe care exclude urmărire penală - nu există faptul infracțiunii, în condițiile

art.275 pct.1) Cod de procedură penală, prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX, din xx.xx.2022, a fost clasat procesul penal respectiv.

Dl XXXXXX activează în organele Procuraturii din xx.xx.2000, fiind în funcția de ajutor interimar și ajutor al procurorului sectorului XXXXXX, județul XXXXXX, apoi procuror în Procuratura raionului XXXXXX.

Prin Ordinul Procurorului General interimar nr.xx din xx.xx.2016 a fost reconfirmat în funcția de procuror în Procuratura raionului XXXXXX, unde activează până în prezent.

Pe perioada de activitate procurorul XXXXXX a fost stimulat de 5 ori și sancțiuni disciplinare nu are.

Circumstanțe agravante și atenuante nu au fost stabilite.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile 50, 51 alin. (1), lit. d), 85, 89 lit. a) ale Legii Republicii Moldova nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, art. 68 lit. d), 71, 73, 75, 78 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, Colegiul de disciplină și etică -

HOTĂRĂȘTE:

1. A înceta procedura disciplinară intentată în privința procurorului în Procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX, din motiv că nu s-a constatat comiterea unei abateri disciplinare;

2. Hotărârea poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului de disciplină și etică, în termen de 5 zile lucrătoare, de la data pronunțării.

Președintele colegiului:

Vladislav Guțan _____ semnat _____

Membrii Colegiului:

Victor Comerzan _____ abținut _____

Elena Cazacov _____ semnat _____

Alexandru Lozan _____ semnat _____

Octavian Lazarev _____ semnat _____

Pavel Țurcan _____ semnat _____

Oleg Televca _____ semnat _____